Johannes Chrysostomus: Homiliae super Matthaeum. Tr: Georgius Trapezuntius

Cologne: Johann Koelhoff, the Elder, 1487 Seite 59

parate vias dn̄i. rectas facite semitas eius. Hic est ei q̄ dictus est ꝑ isaiam ꝓphetā dicentē Vox clamātis in deſ̄to rcās facite semitas ei⁹. Vox ei sonus cōfusus nullū secretū cordis ondens: ꝫ hoc tm̄mō significās qꝛ vult aliq̄d dicē ille q̄ clamat. Verbū āt est ſ̄mo rōnabilis. mysteriū cordis aperiens. Adhuc vox inter hoīes ⁊ aīalia cōis est. ṽbū āt hoīm tantū. Jō ꝫ iohānes dictus est vox nō ṽbū qꝛ ꝑ iohānē. neqꝫ mīas suas de⁹ neqꝫ iusticias: neqꝫ an̄ ꝯstitutiōem mūdi ꝑparata cōsilia demōstrat: ꝫ h̄ tm̄mō qꝛ deus aliq̄d magnificare in hoībus meditabat. Postea aūt ꝑ filiū suū plenissimū mysteriū sue volūtatis aperuit: iō ⁊ dictus est verbuꝫ. Parate vias dn̄i. Pn̄iam agē pctōꝝ ⁊ facē fructus dignos pn̄ie h̄ ē parare viā dn̄i: ⁊ rcās facē semitas eius. Quō signat omnes vias dn̄i naturalit̄ in hoībus eē plantatas: ꝫ postea ꝑ ꝯtumaciā nr̄aꝫ fcās eē desertas ⁊ flexuosas. Nūqꝫ ei illas hoībus reparare cōmitteret: nisi sciēt eas in hoībus eē ⁊ ꝑ hoīm negligentiā eē ꝑūersas. Ecce hūilitatis gr̄a ī hoībus fuit. ꝫ dū inuicē hoīes se ad īdignationē ꝓuocant. hūilitatis gr̄am corrūpūt. Qn̄ āt alter se hūiliat alterū accipere recusat. Jtē si alt̄ se contr̄ alterū hūiliaret: ad īuicē alterutrū se ad hūilitatis gr̄am excitarēt. Nā sicut oē artificiū corꝑale vsitatiōe ſ̄uat̄ et addit̄ sic ⁊ gr̄a oīs ꝑ exercitationē addit̄ ⁊ ꝑ desidiā minorat̄. Nūc si minor se hūiliauēit an̄ maiorē aut pauꝑ an̄ diuitē: nō accipit illū q̄si hūilitatis hōrē: ꝫ q̄si debitū ꝑtātis. Vis āt scire ꝙ hūilitatis gr̄a fuit in nobis. Vn̄ dicim⁹ ſ̄biecti eē potētib⁹? Jtē sapiam habuerūt hoīes: ꝫ dū sapiam suā nō ad adiuuādos se ꝑ suā sapiaꝫ exercebant. ꝫ ad circūueniēdos: sapia illorū inuēta est eē malicia. Vn̄ eni poterat

homo h̄re intellectū quō alteri faceret fraudē: nisi a deo intelligētie gr̄am accepisset. Jta bono dei vtētes male: fecerūt eē diaboli malū. Scd̄m hec tria tracta ī oīb⁹ bōis reb⁹. Postqꝫ ondit. ꝙ ipē est vox clamātis ī deſ̄to parate viā dn̄i: prudent̄ cōfestim ſ̄biūxit ⁊ q̄ cēt vita ipius: ondens qꝛ merito eū oēs venerabant̄. Nā ipē quidē testificat̄ de chr̄o: vita aūt ei⁹ de ipo. Nā testimoniū verboꝝ ei⁹ nequaqꝫ fuisꝫ idoneū nisi eū mirabilis vite īstitutio ꝯmēdasset. Nā nemo poterit alterius eē testis idone⁹ nisi prior fuerit suus.

Ipse aūt iohānes

habuit vestimēta de pilis cameli ⁊ zonā pelliceā suꝑ lūbos ei⁹: ⁊ locustas ⁊ mel silvestre edebat. Nō ꝺ lana cameli habuit vestimētū: ne ipa mollicies vestimēti delicata faceret mēbra. ⁊ ipa deliciositas ṽtutē patiētie emolliret ꝫ de asperioribus setis cameli: vt ipa asperitas ad ṽtutē pacie aīꝫ exercēt. Jō n̄ dixit ꝺ lana cameli ꝫ ꝺ pil̄ cameli. Nā oē vestimētū ad tres ꝑtinet cās aut ad spēm visiōis: aut ad delcātiōeꝫ corꝑis: Aut tegumētū nuditatis. Ad spēm visiōis h̄re vestimētū ſ̄uis dei nō cōuenit. Similit̄ ad delcātionē corporis deo ſ̄uientibus nō est aptuꝫ. Sꝫ q̄d? Tātū ad tegumētū nuditatꝭ. Qm̄ aūt nō de lana cameli ꝫ de pilis cameli hēbat vestimētū: ipē dn̄s manifestat dicēs de iohāne. Quid existis in deſ̄to vidē? Hoīeꝫ mollibus vestimētis īdutū? nō: Nā hi q̄ mollib⁹ vestiunt̄: in domibus regū sunt. Vides ergo qꝛ tale hēbat vestimentū: vt de virtute aīe eius ipse habit⁹ corporis loq̄retur. Et zona pellicea circa lūbos eius. Ex eo ꝙ q̄si pro nouo aliquid significet in iohāne dicēs. Et zona pellicea circa lumbos eius. ondit ꝙ ꝯsuetudo erat apud iudeos: vt zonis

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT

http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iii-120/0059

Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt